

ganske smaa Partier, og det er praktisk talt altid vintersaltet Fisk, altsaa den senest fangede Fisk, som opbevares paa Grønland om Vinteren og derefter om Sommeren tilvirkes til Klipfisk.

Den højtærede Minister var aabenbart stolt over, at der var opfisket 585 t saltet Fisk, altsaa ikke Klipfisk, og naturligvis er det ogsaa en Fremgang, der her er at notere. Men jeg ønsker dog gerne i denne Forbindelse at anstille en Sammenligning, der netop viser, at Grønlænderne slet ikke er i Stand til, i hvert Fald for Øjeblikket, at udnytte Fiskeriet saaledes, som det skal og bør udnyttes. Der har i Aar været 13 færøske Kuttere, der har drevet Fiskeri under Grønland i Sommermaanederne. Disse 13 Kuttere, der var bemanded med ca. 200 Færinger; har paa mindre end et Par Maaneder opfisket ca. 1 000 t Saltfisk, altsaa næsten dobbelt saa meget som Grønlændernes hele Produktion.

Jeg tror dog nok, at man skal være varsom med at paastaa, at Grønlænderne selv kan udnytte og udnytter Fiskemulighederne, naar en lille Brøkdal af Færingernes Flaade paa et Par Maaneder under ugunstige og vanskelige Forhold — for maa man huske, at Færingerne ikke har de Faciliteter, som Grønlænderne alene opnaar — har fisket paa det nærmeste dobbelt saa meget som Grønlændernes Produktion. Det er det faktiske Forhold.

Naar man underkaster Grønlændernes og Færingernes Fangst under Grønland en Sammenligning, vil man se, at den Fangst, der er fanget og behandlet af Færingerne, i Kvalitet staar langt over den Fangst, der er fanget og behandlet af Grønlænderne. Jeg har selv haft Lejlighed til at overbevise mig herom, idet jeg i Forgaars her paa Grønlandske Handels Plads har besigtiget den af Grønlænderne fangede Fisk, og den af Færingerne fangede har jeg ikke set saa lidt af i Aar, idet der i alt Fald er sendt ca. 150 t Saltfisk fra Grønland via Færøerne her til København, hvor den er solgt. Navnlig Fisken fra Sukkertoppen og Holsteinsborg var overmaade ringe. Det er Behandlingen, der har været daarlig. Grønlænderne trænger i allerhøjeste Grad til dygtige Læremestre paa dette Omraade, og det kan ikke findes dygtigere Folk end Færingerne til at lære dem Fiskeri og Behandling af det fiskede Produkt.

Medens Færingerne selv i Aar med de lave Fiskepriser alligevel kan faa det til at løbe rundt og har været veltilfredse med Resultatet af Fiskeriet under Grønland, anser jeg det for hævet over enhver Tvivl,

at Torskfiskeriet i Aar har givet den grønlandske Handel et betydeligt Tab, og det vil vise sig, at det bliver overmaade vanskeligt for Handelen at faa solgt en stor Del af den Saltfisk, der i Øjeblikket ligger i Handelens Pakhuse i København, til blot nogenlunde tilfredsstillende Priser, netop fordi Kvaliteten er saa lidet tilfredsstillende. Fisken fra Godthaab og Fiskenes er jævnt pæn, men den anden Fisk er under al Kritik. Adskillige Fagmænd har i de sidste Dage haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med Forholdene, idet man har besigtiget Fisken paa Den grønlandske Handel, men saa vidt jeg ved, er der ingen, der endnu har fremsat Bud, og det skyldes udelukkende den ringe Kvalitet.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse henvende den højtærede Ministers Opmærksomhed paa en af det færøske Lagtings Udvalg vedrørende Fiskeri afgiven Betænkning, der formentlig maa være tilstillet den højtærede Regering, og hvoraf jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere følgende: „Fiskeriet ved Grønland har i Aar trods de store Afstande fra Færøerne og trods de haarde Vilkaar, som Fiskerne har maattet underkaste sig ved praktisk talt uden Støtte paa Land at drive Fiskeri med smaa Fartøjer, givet godt Udbytte. Af 13 Fartøjer er 12 hjemkommet med fuld Last; at Udbyttet i Aar ikke bliver stort paa Grund af de lave Fiskepriser, er et andet Spørgsmaal.“ Saaledes skriver det færøske Lagting om den Sag, idet man samtidig rejser de samme Krav som i Fjor om Støttepunkter paa Land, om Ret til at fiske paa Territoriet, Ret til at købe Angmagsetter til Mading og adskilligt andet.

Den højtærede Minister mener, at hvis danske Fiskere faar Adgang til at fiske paa grønlandsk Territorium, vil Islænderne ogsaa have Adgang dertil. Ja, det er i al Almindelighed rigtigt. Om der i dette Tilfælde kan gøres en Undtagelse, ved jeg ikke. Det maa i saa Fald blive Genstand for nærmere Forhandling. Men Islænderne har i langt overvejende Grad anlagt deres Fiskeri som et Trawlfiskeri, og, som den højtærede Minister bekendt, har Trawlere ikke Tilladelse til at fiske paa Territoriet, hvad enten de sejler under det ene eller det andet Flag. Flaget beskytter ikke paa Territoriet. Alene af den Grund er der ingen særlig Anledning til at vente Konkurrence af Islænderne, saafremt Danske faar Ret til at fiske der. De islandske Trawlere har nu ligesom andre Trawlere Ret til at fiske ved Grønland udenfor Territoriet, men man benytter den ikke, fordi det ikke kan